

ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

- **10ο Παγκόσμιο Συνέδριο Εγκληματολογίας**
- **18η Διάσκεψη Εγκληματολογικών Ερευνών του Συμβουλίου της Ευρώπης**
- **Ελληνική και Διεθνής Επιστημονική Κίνηση**
- **Νέες Εκδόσεις**

ΔΙΑΛΕΞΗ

Η Ελληνική Εταιρία Εγκληματολογίας, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου και το Goethe - Institut, διοργανώνει διάλεξη του Dr. Helmut KU-RY, καθηγητή Ψυχολογίας και Εγκληματολογίας στο Albert - Ludwigs - Universität και υπεύθυνο έρευνας στο Max - Planck - Institut (Freiburg i. Br., BRD), με θέμα:

Τα Ανθρώπινα δικαιώματα στο σωφρονιστικό σύστημα.

Η διάλεξη θα δοθεί στην αίθουσα εκδηλώσεων του Goethe - Institut (Ομήρου 14-16, Αθήνα) την Τετάρτη 18 Οκτωβρίου, ώρα 7.30 μ.μ.

(Θα υπάρχει ταυτόχρονη μετάφραση και θα επακολουθήσει συζήτηση).

ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ COURS INTERNATIONAL DE CRIMINOLOGIE

Η Ελληνική Εταιρία Εγκληματολογίας ανέλαβε, σε συνεργασία με το Ίδρυμα Μαραγκοπούλου για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου τη διοργάνωση του Διεθνούς Σεμιναρίου Εγκληματολογίας για το 1989.

Το Σεμινάριο θα διεξαχθεί στην Πάντειο Α.Σ.Π.Ε. από 17-22 Δεκεμβρίου 1989.

Θέμα του Διεθνούς Σεμιναρίου Εγκληματολογίας:

Στερητικές της ελευθερίας ποινές και μέτρα ασφαλείας από την οπτική των δικαιωμάτων του ανθρώπου.

ΤΟ ΔΕΚΑΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ

Αμβούργο, 5-9 Σεπτεμβρίου 1988

Τηλέμαχος Σεράσης

Το γεγονός πως το Διεθνές Συνέδριο Εγκληματολογίας λαμβάνει χώρα σπανιότερα και από αυτούς τους Ολυμπιακούς Αγώνες (πράγμα που επισήμανε και ο Δήμαρχος του Αμβούργου κατά την τελετή έναρξης) δημιουργεί ίσως την εντύπωση ότι σε αυτή την ανά πενταετία συνάντησή τους οι καθ' οιονδήποτε τρόπο ασχολούμενοι με το εγκληματολογικό φαινόμενο θα προέβαιναν σε συνταρακτικές ανακοινώσεις γύρω από νέες θεωρητικές αναζητήσεις ή περίπλοκα και φιλόδοξα ερευνητικά προγράμματα, υποδηλώνοντας έτσι την πρόοδο που εν τω μεταξύ συντελέστηκε.

Μια απλή ανάγνωση των προγραμμάτων ενδυναμώνει ίσως αρχικά — με βάση τη διαπίστωση ότι δεν υπάρχει ουσιαστικά κάποιο συγκεκριμένο θέμα που να δεσμεύει τους συνέδρους στις εργασίες τους — την πεποίθηση αυτή, αλλά ταυτόχρονα δημιουργεί κάποιες πρώτες αμφιβολίες γύρω από την αξιοπιστία του εγχειρήματος: πάνω από πενήντα (!) συνεδρίες και στρογγυλά τραπέζια με περισσότερους από πεντακόσιους(!!) προεδρεύοντες, συντονιστές, εισηγητές, συζητητές, κλπ., σε τέσσερις ημέρες· το ολυμπιακό πρόγραμμα σίγουρα είναι λιγότερο φορτωμένο!

Η προϊστορία*

Το 1938 οι ανά την Ευρώπη εγκληματολόγοι έκριναν ότι η εγκληματικότητα αποτελούσε ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που αντιμετώπιζε η γηραιά ήπειρος εκείνη τη στιγμή και όφειλαν, κατά συνέπεια, να ενώσουν τις θεωρητικές και εμπειρικές τους προσπάθειες σε ένα κοινό θεσμικό πλαίσιο. Έτσι συγκεντρώθηκαν στη Ρώμη για να αναβιώσουν την παράδοση των συνεδρίων της Εγκληματολογικής Ανθρωπολογίας. Το πρώτο Διεθνές Συνέδριο Εγκληματολογίας ήταν γεγονός.

Τα όσα δυσάρεστα για την ανθρωπότητα επακολούθησαν εμπόδισαν τους ειδικούς να ξαναβρεθούν με την ίδια επισημότητα και έτσι το δεύτερο Συνέδριο έπρεπε να περιμένει ως το 1950 ώστε το Παρίσι να μπορέσει εν τω μεταξύ να ανακτήσει την παλιά του αίγλη. Η εγκληματογένεση και οι αγωνιώδεις αναζητήσεις για την αιτιολογία της εγκληματικής προσωπικότητας και συμπεριφοράς εξακολουθούν να απασχολούν κατά κύριο λόγο τους επιστήμονες της εποχής.

* για την ιστορία της Διεθνούς Εταιρίας Εγκληματολογίας και τα Διεθνή της Συνέδρια, βλ. *Annales Internationales de Criminologie* — année 1988 (numéro spécial)

Πέντε χρόνια αργότερα — το Συνέδριο φαίνεται να βρίσκει το ρυθμό του — το Λονδίνο αναλαμβάνει τη φιλοξενία του εγκληματολογικού διαλόγου, με ένα πιο συγκεκριμένο θέμα αυτή τη φορά: την υποτροπή.

Το Συνέδριο της Χάγης, το 1960, ασχολείται με τις «ψυχοπαθολογικές απόψεις της εγκληματικής συμπεριφοράς», σε απόλυτη αρμονία με τις κρατούσες αντιλήψεις της εποχής.

Το 1965 το 5ο Διεθνές Συνέδριο μεταφέρεται στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού, στο Μόντρεαλ. Θέμα του «η μεταχείριση των δραστών»· η επιστήμη στην υπηρεσία του σωφρονισμού.

Η Μαδρίτη είναι οι οικοδεσπότης του 6ου Συνεδρίου με θέμα την «επιστημονική έρευνα στην εγκληματολογία».

«Οι σπουδαιότερες τάσεις της σύγχρονης εγκληματολογίας» είναι το θέμα ενός συνεδρίου που επισπεύδεται κατά δύο χρόνια (Βελιγράδι, 1973) και διεξάγεται υπό το κράτος έντονων διεργασιών και αμφισβητήσεων στον κλάδο.

Τα πράγματα εξομαλύνονται — τόσο από άποψη συχνότητας διεξαγωγής όσο και σε σχέση με την ηρεμία στον κλάδο — το 1978 με το 8ο Διεθνές Συνέδριο της Λισαβώνας. Για να υπάρξει κάποια «αποτοξίνωση» από τους θεωρητικούς προβληματισμούς, το συνέδριο ασχολείται — χωρίς συγκεκριμένο θέμα — με διάφορες πρακτικού χαρακτήρα έρευνες της εποχής.

Στο συνέδριο της Βιέννης του 1983 με γενικό θέμα τις «σχέσεις μεταξύ εγκληματολογίας και πολιτικών αλλά και κοινωνικών προσανατολισμών», επιτεύχθηκε μια ενδιαφέρουσα «ισορροπία» μεταξύ παραδοσιακών και νεώτερων απόψεων στον κλάδο.

Το 10ο Συνέδριο

Το όμορφο Αμβούργο επιφύλαξε μια ηλιόλουστη εβδομάδα στους χίλιους περίπου συνέδρους που έλαβαν μέρος στο πρόσφατο Διεθνές Συνέδριο Εγκληματολογίας: Μια επέτειος μισού αιώνα σίγουρα αξίζει την καλλίτερη δυνατή μεταχείριση (αν και οι γερμανοί διοργανωτές δεν φαίνεται να συμμερίσθηκαν αυτήν την άποψη, τουλάχιστον όσον αφορά τη φιλοξενία, που κατά γενική ομολογία υστέρησε σε σχέση με εκείνη των αυστριακών γειτόνων τους).

Όμως, δεν μπορεί να είναι οι δεξιώσεις και οι λοιπές κοινωνικές εκδηλώσεις που χαρακτηρίζουν ένα επιστημονικό συνέδριο (όταν μάλιστα αυτό συνέρχεται σε τόσο αραιά διαστήματα).

643 ήσαν οι επίσημα εγγεγραμμένοι σύνεδροι που συνέρευσαν στο Congress Centrum του Αμβούργου. Η μερίδα του λέοντος ανήκει φυσικά στους οργανωτές που φρόντισαν να κάνουν εξαιρετικά αισθητή την παρουσία της γερμανικής εγκληματολογίας. Γενικά, η συ-

ντριπτική πλειοψηφία προέρχονταν από την Ευρωπαϊκή Ήπειρο, ενώ οι αμερικανοί εγκληματολόγοι για μια ακόμη φορά αντιμετώπισαν με αδιαφορία το «παγκόσμιο» συνέδριο, προτιμώντας το δικό τους ετήσιο συνέδριο.

Η Ελλάδα παρουσίασε μια αξιοπρεπή εκπροσώπηση με δέκα συνέδρους στους οποίους θα πρέπει να προστεθούν τουλάχιστον πέντε ακόμη οι οποίοι συμμετείχαν ως σύνεδροι άλλων χωρών.

Από την Ελλάδα, λοιπόν, βρέθηκαν στο Αμβούργο η πρόεδρος της Ε.Ε.Ε. Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου, ο Ιάκωβος Φαρσεδάκης, η Ανθοζωή Χάιδου και ο συντάκτης του παρόντος από τον Τομέα Εγκληματολογίας του Τμήματος Κοινωνιολογίας της Παντείου, ο Διονύσιος Σπινέλλης από το Τμήμα Δημόσιας Διοίκησης της Παντείου, η Καλλιόπη Σπινέλλη από τη Νομική Σχολή Αθηνών, ο Κωνσταντίνος Βουγιούκας από τη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης καθώς και οι Παναγιώτα Παπαδοπούλου και Καλλιρρόη Δασκαλάκη από το Εθνικό Κέντρο Κοινωνικών Ερευνών και Γιώργος Γαλάνης από το Κέντρο Ψυχικής Υγιεινής.

Θα πρέπει, επίσης, να αναφερθούν η Αγλαΐα Τσήτσουρα, προϊσταμένη του τομέα εγκληματολογικών υποθέσεων του Συμβουλίου της Ευρώπης, ο Δημήτρης Καλογερόπουλος, διευθυντής ερευνών στο γαλλικό Εθνικό Κέντρο Επιστημονικών Ερευνών και καθηγητής στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου των Βρυξελλών και ο Ευγένιος Τριβιζάς, καθηγητής στο Τμήμα Κοινωνιολογίας του Πανεπιστημίου του Ρέντιγκ, καθώς και οι Γιώργος Νικολόπουλος και Νίκος Πασσάς, υποψήφιοι διδάκτορες στα Πανεπιστήμια Λουβαίν και Εδιμβούργου αντίστοιχα.

Από ελληνικής πλευράς εισηγήσεις έγιναν από την Καλλιόπη Σπινέλλη («Αυταπάτες και Πραγματικότητες γύρω από το σχήμα Έγκλημα/ Τιμωρία και Τιμωρία/ "Εξάλειψη του Εγκλήματος" ή: Ποιός Πιστεύει στην Τιμωρία»), την Παναγιώτα Παπαδοπούλου («Γλώσσα και Φυλακή»), την Καλλιρρόη Δασκαλάκη («Υποκουλτούρα των Ελλήνων Κρατούμενων: Υφίσταται;») και τον Γιώργο Γαλάνη («Κάλυψη των Περιπτώσεων Αυτοκτονίας από τον Ημερήσιο Αθηναϊκό Τύπο»). Η Αλίκη Γιωτοπούλου-Μαραγκοπούλου προήδρευσε σε στρογγυλό τραπέζι με θέμα «Εμπειρικές Μελέτες για τις Γυναίκες ως Δράστες και Θύματα».

Είναι εξαιρετικά δύσκολο να κάνει κανείς μια συνολική εκτίμηση των εργασιών του συνεδρίου, μια και όπως προαναφέρθηκε υπήρχαν γύρω στις 500 εισηγήσεις στριμωγμένες σε 32 περίπου ώρες: ακολουθώντας έναν μάλλον αμερικανικό τρόπο οργάνωσης, οι υπεύθυνοι κατέτμησαν τις εργασίες σε πολλές παράλληλες εκδηλώσεις με αποτέλεσμα να είναι αδύνατο να μπορεί κάποιος να παρακολουθεί εισηγή-

σεις και συζητήσεις που τον ενδιέφεραν αλλά διεξάγονταν ταυτόχρονα, πόσο μάλλον το σύνολό τους.

Μια άλλη σημαντική αδυναμία ήταν η κατανομή των χώρων: συχνά η τεράστια κεντρική αίθουσα καθώς και άλλες μεγάλες αίθουσες του συνεδριακού κέντρου ήσαν απελπιστικά άδειες ενώ εξαιρετικά ενδιαφέροντα στρογγυλά τραπέζια είχαν «εξορισθεί» σε αίθουσες των τριάντα ή σαράντα ατόμων με αποτέλεσμα πολλοί να κάθονται στο πάτωμα ή να κρέμονται στην πόρτα για να μπορέσουν να παρακολουθήσουν, ενώ ακόμη περισσότεροι που δεν είχαν ούτε αυτή τη δυνατότητα έφευγαν απογοητευμένοι.

Εξ άλλου, χωρίς προφανή λόγο, κάποιες εκδηλώσεις έγιναν στο χώρο του Πανεπιστημίου, αρκετά μακριά από το Congress Centrum.

Με βάση τα όσα μπόρεσα προσωπικά να παρακολουθήσω, πάντως, δύσκολα θα μπορούσε να υποστηρίξει κανείς ότι το επίπεδο ήταν αυτό που αρμόζει σε μια τέτοια επιστημονική εκδήλωση: ελάχιστες εισηγήσεις ξεπερνούσαν τη μετριότητα, ενώ οι περισσότερες ήσαν αποσπασματικές και συνήθως αναφέρονταν σε περιορισμένης εμβέλειας ερευνητικά προγράμματα.

Ένα στρογγυλό τραπέζι το οποίο είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω και στο οποίο αξίζει, πιστεύω, να γίνει ιδιαίτερη αναφορά είναι αυτό που οργάνωσαν οι Ugljesa Zvekic και Mark Findlay του Ινστιτούτου Ερευνών των Ηνωμένων Εθνών στη Ρώμη, με θέμα «(Αν)Επίσημος Έλεγχος του Εγκλήματος: Μια Δια-Πολιτισμική Εξέταση».

Στριμωγμένο κι αυτό σε μια μικρή αίθουσα, το τελευταίο δώρο της δεύτερης ημέρας και με άλλες τρεις εκδηλώσεις να διεξάγονται παράλληλα, κατάφερε να κρατήσει το πολυάριθμο κοινό (αφού προηγήθηκε μια «πραξικοπηματική» μετακόμιση σε μια ελεύθερη μεγάλη αίθουσα) αρκετά μετά τις 7.00 που ήταν η επίσημη ώρα λήξεως.

Η εισήγηση των Frindlay και Zvekic πάνω στον επίσημο και ανεπίσημο κοινωνικό έλεγχο στα διαφορετικά πολιτισμικά πλαίσια που μελέτησαν, αλλά και οι παρεμβάσεις και η συζήτηση ήσαν υψηλού επιπέδου.

Υπήρξε και ελληνική συμμετοχή με την πραγματικά πολύ ενδιαφέρουσα εισήγηση των Christie Davies και Ευγένιου Τριβιζά του Πανεπιστημίου του Reading, με θέμα «Αντιδράσεις στην Πορνογραφία στην Ελλάδα και τη Βρετανία: Μερικές Πολιτισμικές και ιστορικές Αντιθέσεις».

Φυσικά, υπήρξαν και αρκετές άλλες ενδιαφέρουσες εισηγήσεις και συζητήσεις στα πλαίσια των πενήντα αυτών εκδηλώσεων, ορισμένες από τις οποίες είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω ενώ άλλες, λόγω της δομής του προγράμματος, όχι.

Μπορούν, εντελώς ενδεικτικά, να αναφερθούν: η εναρκτήρια διά-

λεξη του Stephan Quensel, με θέμα «Κρίση της Εγκληματολογίας: Πιθανότητες για ένα Νέο Διεπιστημονικό Ξεκίνημα», και γενικά η συνεδρία με αντικείμενο την «εγκληματολογία και τις επιστήμες του ανθρώπου», καθώς και τα στρογγυλά τραπέζια πάνω στη «συγκριτική εγκληματολογία», την «τρομοκρατία», την «κρίση των ποινικών κυρώσεων» και τις «εναλλακτικές προς την ποινική δικαιοσύνη δυνατότητες».

Δύο άλλα σημαντικά, κατά τη γνώμη μου, γεγονότα αξίζει να επισημανθούν:

Την τρίτη ημέρα του συνεδρίου, κατά τη διάρκεια της κεντρικής συνεδρίας, μια ομάδα Γερμανών φοιτητών έθεσε το ζήτημα της παρουσίας και συμμετοχής στο συνέδριο δύο ανθρώπων της Νοτιο-Αφρικανικής κυβέρνησης ένας εκ των οποίων ήταν και ο υπεύθυνος των φυλακών.

Παρά την έντονη διαμάχη που ακολούθησε και τις — λιγοστές δυστυχώς — διαμαρτυρίες συμπάραστασης των υπολοίπων συνέδρων που ήταν παρόντες, το θέμα της αποπομπής των εκπροσώπων του ρατσιστικού καθεστώτος παραπέμφθηκε στις καλένδες. Τραγική ειρωνεία: το θέμα της συνεδρίας, η οποία μετά το «ατυχές» επεισόδιο συνεχίστηκε «ομαλά», ήταν «Έγκλημα και Κατάχρηση Εξουσίας»!

Το δεύτερο ενδιαφέρον γεγονός ήταν η βράβευση του — απότονος από το συνέδριο — David Garland για το βιβλίο του “Punishment and Welfare: A History of Penal Strategies” (Τιμωρία και Πρόνοια: Μια Ιστορία των Ποινικών Στρατηγικών).

/ Το εντυπωσιακό στην περίπτωση αυτή είναι ότι στο βιβλίο του αυτό ο Garland αναπτύσσει και τεκμηριώνει την διατυπωμένη και σε άλλες εργασίες θέση του για την εγκληματολογία. Οι υπεύθυνοι, λοιπόν, της Διεθνούς Εταιρίας Εγκληματολογίας βράβευσαν ως το καλλίτερο της πενταετίας ένα βιβλίο το οποίο ουσιαστικά θέτει σε αμφισβήτηση την αξιοπιστία και την ίδια την υπόσταση του κλάδου.

Το συμπέρασμα, που μπορεί να προκύψει από την εμπειρία του 10ου Διεθνούς Συνεδρίου Εγκληματολογίας είναι η ανάγκη αλλαγών στις κατευθύνσεις και τις επιλογές του κλάδου και η υιοθέτηση μιας νέας δυναμικής, ιδιαίτερα εκ μέρους της Διεθνούς Εταιρίας Εγκληματολογίας.

Σίγουρα όλοι όσοι συμμετείχαν στα δύο τελευταία διεθνή συνέδρια ελπίζουν και εύχονται αυτά που θα ακολουθήσουν να έχουν μεγαλύτερη συνεισφορά στον κλάδο και την εξέλιξή του!

παράρτημα α΄

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Δευτέρα, 5 Σεπτεμβρίου

- 09:00—10:45 Έναρξη
- 11:00—13:00 Η Εγκληματολογία και οι επιστήμες του ανθρώπου
- 13:00—16:30 Προτεραιότητες στην αστυνόμευση
- 14:00—17:00 Έγκλημα και ανάπτυξη
- 14:00—19:00 Εγκληματολογία και Κοινωνιολογία
- 14:00—18:00 Πολιτική βία και ο έλεγχός της
- 14:00—19:00 Βία και επιθετικότητα: Βίαιο έγκλημα και η σχέση του με τους παράγοντες κοινωνικής πίεσης
- 14:00—18:00 Έγκλημα και παραδοσιακοί κοινωνικοί κανόνες
- 15:00—18:00 Η Εγκληματολογία και οι επιστήμες του ανθρώπου [συνέχεια]
- 15:00—18:00 Θύματα, δράστες εναλλακτικές κυρώσεις: Θεωρητικά προβλήματα της ανταπόδοσης ως ποινής
- 15:00—19:00 Εγκληματολογία και Ψυχολογία
- 15:00—17:00 Το θύμα στο σύστημα ποινικής δικαιοσύνης
- 17:00—19:00 Δομές και κουλτούρα της αστυνομίας

Τρίτη, 6 Σεπτεμβρίου

- 09:00—12:00 Βία και εγκληματικές καριέρες
- 09:00—12:00 Ιστορία του εγκλήματος
- 09:00—12:00 Εγκληματολογία και ψυχολογία [συνέχεια]
- 09:00—12:00 Παραβατικότητα ανηλίκων
- 11:00—14:00 Εγκληματολογία και αντεγκληματική πολιτική
- 11:00—14:00 Υπερπληθυσμός των φυλακών
- 11:00—13:00 Οργανωμένο έγκλημα
- 11:00—13:00 Μεταχείριση και θεραπευτική παρέμβαση
- 14:00—18:00 Ιστορία του εγκλήματος [συνέχεια]
- 14:00—17:00 Συγκριτική Εγκληματολογία
- 14:00—15:30 Γυναίκες και εγκληματικότητα: φεμινιστικές απόψεις
- 14:00—18:00 Παραβατικότητα ανηλίκων [συνέχεια]
- 14:00—17:00 Οργανωμένο έγκλημα [συνέχεια]
- 14:00—17:00 Ο Cesare Beccaria και οι απαρχές του σύγχρονου ποινικού δικαίου
- 14:00—17:00 Θύματα, δράστες, εναλλακτικές κυρώσεις: Η ανταπόδοση και η μεσολάβηση στην πράξη
- 14:00—19:00 Εγκληματολογική έρευνα και σχεδιασμός σε κρατικούς, διεθνείς και υπερεθνικούς οργανισμούς

- 14:00—18:00 Οινόπνευμα, ναρκωτικά και κοινωνικός έλεγχος
14:00—17:00 Ποινική πολιτική και κριτική φιλοσοφία του δικαίου
16:00—17:30 Εμπειρικές μελέτες για τις γυναίκες ως δράστες και θύματα
17:00—19:00 (Αν)επίσημος έλεγχος του εγκλήματος: Μια διαπολιτισμική εξέταση
17:30—19:00 Γυναίκες και εγκληματικότητα: Η αντίδραση της ποινικής δικαιοσύνης

Τετάρτη, 7 Σεπτεμβρίου

- 09:00—12:00 Έγκλημα και κατάχρηση εξουσίας.
11:00—14:00 Γυναίκες και εγκληματικότητα: Επιλεγμένα ζητήματα
11:00—14:00 Φόβος του εγκλήματος και θυματοποίηση
11:00—13:00 Πρόληψη του εγκλήματος
11:00—13:00 Η ελάχιστη ποινική παρέμβαση: Αρχές και στρατηγικές
11:00—14:00 Εγκληματική καριέρα και εγκληματίες καριέρας
11:00—14:00 Προβλήματα μέσα στη φυλακή
12:00—14:00 Τρομοκρατία
12:00—14:00 Κλινική Εγκληματολογία

Πέμπτη, 8 Σεπτεμβρίου

- 09:00—12:00 Κρίση των ποινικών κυρώσεων: νέες προοπτικές
09:00—13:00 Θυματολογία: Νέες τάσεις στην έρευνα και την αντεγκληματική πολιτική
11:00—14:00 Η επιβολή της ποινής από εγκληματολογική άποψη
11:30—14:00 Εναλλακτικές δυνατότητες προς την ποινική δικαιοσύνη
11:00—13:00 Οι στάσεις του κοινού απέναντι στο έγκλημα και την ποινή
14:00—19:00 Θυματολογία: Νέες τάσεις στην έρευνα και την αντεγκληματική πολιτική [συνέχεια]
14:00—17:00 Κρίση των ποινικών κυρώσεων: νέες προοπτικές [συνέχεια]
14:00—19:00 Παρεκκλίνουσα συμπεριφορά στην αστυνομία και ο έλγχός της
14:00—16:00 Η ιστορία της Διεθνούς Εταιρίας Εγκληματολογίας
14:00—18:00 Αντιδράσεις προς την εγκληματικότητα λευκού κολάρου και τα εγκλήματα κατά του περιβάλλοντος

- 14:00—17:00 Εγκληματολογία και Δικαστική Ψυχιατρική
- 14:00—18:00 Γενική πρόληψη και αποτροπή: Νέα ζητήματα στη θεωρία, την έρευνα και την αντεγκληματική πολιτική
- 14:00—17:00 Συγκριτική ανάλυση της ανάπτυξης της εγκληματικότητας και της ποινικής δικαιοσύνης
- 14:00—18:00 Κρίση και προβλήματα του συστήματος της φυλακής
- 14:00—18:00 Παράκαμψη (diversion) και κοινωνικός έλεγχος
- 15:00—18:00 Στάσεις του κοινού απέναντι στο έγκλημα και την ποινή [συνέχεια]

Παρασκευή, 9 Σεπτεμβρίου

- 10:00—13:00 Λήξη — Επιστημονική Σύνοψη

παράρτημα β΄

ΣΥΝΕΔΡΟΙ ΚΑΤΑ ΧΩΡΕΣ*

Αίγυπτος	1	Ιταλία	59
Ακτή Ελεφαντόδοντος	2	Καναδάς	12
Αλγερία	2	Κολομβία	2
Αυστραλία	8	Λ.Δ. Κίνας	5
Αυστρία	9	Λουξεμβούργου	1
Βέλγιο	40	Μάλτα	2
Βενεζουέλα	3	Μαρόκο	2
Βουλγαρία	5	Μεξικό	1
Βραζιλία	3	Νιγηρία	1
Γαλλία	36	Νορβηγία	8
Γερμανική Λ.Δ.	5	Νότιος Αφρική	5
Γιουγκοσλαβία	8	Ο.Δ. Γερμανίας	188
Δανία	6	Ολλανδία	14
Ε.Σ.Σ.Δ.	5	Πολωνία	20
Ελβετία	24	Πορτογαλία	1
Ελλάς	10	Ρουάντα	2
Η.Π.Α.	39	Σαουδική Αραβία	1
Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα	1	Σουηδία	16
Ηνωμένο Βασίλειο	22	Ταϊβάν	2
Ιαπωνία	17	Τανζανία	3
Ινδία	6	Τζαμάικα	1
Ινδονησία	3	Τσεχοσλοβακία	4
Ισλανδία	4	Φινλανδία	15
Ισπανία	9	Χόνγκ-Κόνγκ	3
Ισραήλ	7		
		σύνολο:	643

* περιλαμβάνονται οι επίσημα εγγεγραμμένοι στο συνέδριο